22. marca 2025

Meditačný obsah č. 285

Meditácia o základnom pojme a význame schopnosti odpúšťania by časom mala viesť k narastajúcemu vedomiu hlbších súvislostí v ľudských vzťahoch. Konflikty medzi ľuďmi by spravidla nikdy nemali tlieť príliš dlho, pretože zaťažujú zdravie a prispievajú k najrôznejším depresiám, rozpoltenostiam a v neposlednom rade k nezvládanej agresivite.

Avšak tým, že jedinec ani nevykonáva pomstu s jej odvetnými emóciami a ani nerobí nereflektované a príliš banálne nanútené formy odpustenia, ale skôr si objektívne a jasne uvedomí, že nezávislosťou a rozvojom prispieva k rastúcemu odpúšťaniu, a tým aj k pozitívnym vzťahom, stáva sa v živote sebaurčenejším a vzťahovo otvorenejším.

Nasledovný meditačný obsah sprevádza tento týždeň:

Zosnulý je nezávislý od fyzických podmienok. Z tohto dôvodu nepripisuje pozostalým žiadnu vinu. Avšak trpí, ak u pozostalých chýbajú aktivity povznášajúce k vývoju a k lepšej celistvosti pri vzostupe morálky. Mŕtvi si od blížnych, priateľov a príbuzných neželajú nič viac, než vývoj v zmysluplnej miere.

Ďalšie zdroje:

Odpustenie je vždy spojené s objektivitou a potrebuje veľmi jasné a samostatné myslenie. Za zmienku stoja nasledujúce zdroje:

1) Rudolf Steiner hovoril o sebareflexii:

„Ak ich človek nemá, tieto osamelé hodiny [...] ak nie sú východiskovým bodom pre boj so svojimi chybami zo všetkých síl, potom je na šikmej ploche, kotúľa sa dolu namiesto toho, aby stúpal nahor. Toto sú veci, ktoré musíme mať na pamäti, ak máme pochopiť naše postavenie voči okultnému výskumu, výskumu, ktorý je najvyšším darom milosti prúdiacim z duchovných svetov do fyzického sveta, voči ktorému by sme mali mať najväčší zmysel pre zodpovednosť ."[1]

Na inom mieste sa u Rudolfa Steinera nachádza výpoveď:

„Vždy si môžeme byť istí, že ak budeme pristupovať k práci dostatočne objektívne, má to naozaj nekonečne veľa dočinenia s kritikou seba samých a že by sme sa vlastne len v krajnej núdzi, keď to vyžadujú vonkajšie okolnosti, mali uchýliť k tomu, čo je v ľudstve bežnou praxou: kritizovať druhých, vyčítať alebo zazlievať niečo druhým atď. "[2]

2) Nemecký filozof Immanuel Kant sformuloval:

„Je tak pohodlné byť nezrelým. Ak mám knihu, ktorá má pre mňa zmysel, duchovného pastiera, ktorý je pre mňa svedomím, lekára, ktorý mi posudzuje moje stravovanie atď., tak sa nemusím sám namáhať. Nie som nútený rozmýšľať, hlavné, že som zaplatil; o túto nemilú záležitosť sa už namiesto mňa postarajú iní. "[3]

[1] a [2] - Dielo R.Steinera na CD v 14 zväzkoch, pôvodné znenie.

[3] Archív nemeckých textov – Kant: Odpoveď na otázku: Čo je osvietenie? Berlínsky mesačník 1784

meditácia č.284 < späť zoznam meditačných obsahov vpred > meditácia č.286